



**NOVA GORICA: Igralka Ana Facchini - Na
odru se lahko preoblači v različne vloge**

Vsi smo lahko preroditelji, ki prinašajo spremembe

Ana Facchini je igralka v **SNG Nova Gorica** več kot deset let. Na odru se lahko preoblači v različne vloge. Tako se vsaj zdi, ker je v vsaki predstavi izjemno prepričljiva.



Ana verjame, da je gledališče dandanes, ko se vse digitalizira, zelo pomembno, saj omogoča pristni in prvobitni stik

Ko sva se sestali na pogovoru, je ravno prišla z nji: "Zemlja je moja strast že od malega. Starša sta ob službi imela v Brdih vrt in vinograd, nekaj časa smo imeli tudi živali. Zadnjih deset let živim v Novi Gorici; pogrešala sem stik z zemljo, zato zdaj souporabljam njivo in se lahko vsaj delno začnem ukvarjati s samooskrbo. Rada bi se izognila trgovskim centrom, kolikor je pač mogoče, in sama pridelala tisto, kar lahko. Ker sem spet popoln začetnik, se šele spogledujem z biodinamiko in permakulturo, kar je še najbližje ravnovesju v naravi, kjer vse dobro uspeva, čeprav nihče ne prekopava, zaliva, gnoji. S tem pristopom manj vplivamo na ekosistem, obenem pa sebi in naravi olajšamo delo."

Sicer pa ima Ana v predstavi *Gozd*, premiera bo prav te dni v maju, tudi zemljo. Igra namreč posestnico Gurmižsko. "Ampak ona svojo zemljo le gleda skozi okno," v smehu pojasni in doda: "Ima ogromno gozda in ga prodaja, da ima denar in vzdržuje dober standard." Ta bogata lastnica posestva je na videz dobra do svojih sorodnikov in podrejenih, v resnici pa tiransko upravlja njihove usode. Njen značaj je popolno nasprotje Aninemu. Je težko igrati "žleht" človeka? "Mentor Mile Korun je na akademiji rekel, da zlobni ljudje ne morejo dobro igrati zlobnega človeka. Malo se zanašam na to," odgovori v smehu. Gurmižska, glavni lik v igri ruskega klasika Aleksandra Ostrovskega, se v zrelih letih zaljubi v mlajšega nezanesljivega moškega, ki pričakuje otroka z drugo, mlajšo in lepšo žensko. Posestnica podleže tej strasti, je brezkompromisna in potepta občutke drugih. Vajena je, da se ji v vsem ugodi, in tako tudi deluje. "Zame je bil pri ustvarjanju te vloge večji izziv, da je ženska precej starejša od mene. Sicer tega v predstavi nismo poudarjali z masko, a igram šestdesetletnico in pri svojih 35 letih ne morem imeti ustreznih izkušenj, ne v glavi in ne v telesu."

Predstavo *Gozd* je režiral priznani srbski režiser Egon Savin, ki igralca vodi natančno in usmerjeno. O sodelovanju Ana pravi, da je njegov pristop drugačen, kot je vajena, je pa to dobrodošla izkušnja, saj se lahko igralec iz teh različnosti marsikaj nauči. "Zadnja leta me pri delu vedno bolj zanima eksperimentalni pristop. Potrebujem režiserja, da me vodi in usmerja, še vedno pa si želim svobode, da v sebi najdem lik in ga potem soustvarjam z režiserjem. Vsaka izkušnja pa lahko pri igralcu spodbudi preboj."

Ana Facchini je v predstavi *Bogastvo* igrala Revščino, ki pravi, da denar pokvari ljudi. "Mislim, da to ni nujno. Predvsem od posameznika je odvisno, ali ga bo denar pokvaril. Avtorica Harryja Potterja J. K. Rowling je, denimo, postala milijarderka, a je več kot pol svojega premoženja podarila v dobrodelne namene. Če je človek v svojem jedru zrel, dober in pošten, tudi veliko denarja ne spremeni njegovega bista."

Zelo naklonjeno Ana spregovori o ustvarjanju predstav za otroke. V tej sezoni je v predstavi *Zajtrk* razveselila veliko najmlajših gledalcev. Pravi, da je zanje še posebno lepo in zahtevno delati, ker otroška publika spontano sprejema igro, pričakuje neposreden izraz in se ne ukvarja z gledališkimi konvencijami. In zadovoljstvo je

toliko večje, ko prepričaš vso dvorano otrok, da sodelujejo. To je zanj eno najlepših doživetij v gledališču. "Gledališče nudi, da zgodbo doživijo zares in da so del te zgodbe, kar je drugače, če jo doživijo le iz knjig ali risank. Otroke lahko z gledališčem začaramo za vse življenje. Tudi meni se je ljubezen do gledališča rodila z obiskovanjem otroških in mladinskih predstav."

Ana tudi izjemno lepo poje. To je dokazala že v več predstavah. "Od nekdaj rada pojem. Verjetno imam ljubezen do petja po očetu, ki je bil v zborih solist. Na akademiji smo imeli mentorje za petje in z veseljem sem hodila na njihove ure. Drugače pa se glasbeno nisem izraževala. Želim si, da bi našla čas, da bi se petju bolj posvetila. Trenutno sem vesela, če sodelujem v predstavi, kjer moram peti. Za dušo pa imamo s kolegi 'garažni' bend Foučevi. Imeli smo tudi že nekaj koncertov. Igramo svoje pesmi, stari rok, rokenrol," pravi Ana.

Na začetku svoje poklicne poti je prejela Borštnikovo nagrado za mlado igralko, pred petimi leti pa še nagrado Sklada Staneta Severja. Pravi, da je sicer nagrado lepo prejeti, saj je to potrditev, da dobro delaš. A nagrad ne dobiš "vsak dan", zato mora igralec z istim žarom ustvarjati tudi takrat, ko jih ni. Po njenem je prednost igralskega poklica v tem, da "v službi" počne tisto, kar si želiš in te najbolj izpolnjuje, delo ni rutinsko, saj je vsaka predstava zgodba zase, spoznaš nove ljudi; slabost pa je ta, da ni rednega urnika in da ustvarjanje vloge zahteva celega človeka, predvsem intenzivno takrat, ko nastaja predstava, zato se ne moreš kar izklopiti.

Ana verjame, da je gledališče dandanes, ko se vse digitalizira, zelo pomembno, saj omogoča pristni in prvobitni stik. "Vse pogostejše govorimo o gojenju domače, lastne hrane - to je samooskrba za telo. Gledališče je pa samooskrba za dušo. V težkih časih je vedno imelo pomembno vlogo in je prinašalo val sprememb. Verjamem, da bo tudi v tej krizi tako in bo gledališče doživelo novo renesanso. Ljudje se počasi odvrčajo od televizije in računalnikov, ki nas zapirajo med štiri stene, in gredo ven med ljudi, na predstavo, se o tem pogovarjajo." Torej imajo kulturniki v množici še vedno glas, ki ima večjo moč in odmev? So še vedno preroditelji? "Verjamem, da preroditeljska moč ni omejena le na kulturnike, temveč se je razširila na množico. Ljudje vseh poklicev so začutili, da je treba nekaj storiti, nekaj spremeniti. Kulturniki se zaradi narave dela in svojega bista izražamo navzven, stvari ne zadržimo zase. In v teh časih moramo to početi tako na odru kot na ulici. Med ljudmi za ljudi," pojasni Ana, ki trdno verjame v solidarnost.

In kaj rada počne, ko ne igra? Režira v dveh amaterskih skupinah (TGD Globočak s Kam-breškega in IDAS iz Nebla v Brdih), vrtnari, dela izpit za čoln, pluje po morju, bere, posluša glasbo. "Trenutno berem *Zeleni kvadrat*, *Permakulturo* za telebane, vsake toliko vzamem v roke

klasi, denimo *Franza Kafka*, *Hermann* Hes-

Page: 3

Reach: 86000

Country: SLOVENIA

Size: 709 cm2

3 / 3



Ana Facchini

menijo večino svojega prostega časa. S tem mi pokažejo, da sem privilegirana, ker lahko za plačilo počnem nekaj, kar mi je najljubše. Hvala sem jim, da so me sprejeli medse. In tudi ponosna sem nanje, ker napredujejo, prejemajo nagrade, imajo vse večje občinstvo." (dp)

Foto: arhiv Ane Facchini

Iskrena in pristna je. Njen nasmeh prešeren in globok. Prostor napolni z nekim mirom, ki sporoča, da je vse tako, kot mora biti. Iz pogovora je hitro zaznati, da je razgledana.

seja, Johna Steinbecka, Williama Goldinga, kakšno knjigo za osebnostni razvoj, rada imam tudi Tolkienov roman *Gospodar prstanov*," pove o svojih raznolikih pobegih v literaturo.

Na amaterske igralce, ki jih vodi že štiri leta, gleda spoštljivo: "Ti ljudje igrajo iz čistega entuziazma, ljubezni do gledališča, in temu na-



Na odru se lahko preoblači v različne vloge